

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria)
w dniu 9 marca 2020 r. – ZK, AL / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-131/20)

(2020/C 247/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZK, AL

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Postanowieniem Trybunału z dnia 14 maja 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 25 marca 2020 r. – G.D. przeciwko Commissioner of the Garda Síochána; Minister for
Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General**

(Sprawa C-140/20)

(2020/C 247/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: G.D.

Strona pozwana: Commissioner of the Garda Síochána; Minister for Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólny lub powszechny system zatrzymywania danych – nawet poddany rygorystycznym ograniczeniom w zakresie zatrzymywania i dostępu – jest sam w sobie sprzeczny z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE ⁽¹⁾, interpretowanym w świetle karty?
- 2) Czy przy badaniu ewentualnej niezgodności środka krajowego wprowadzonego na podstawie dyrektywy 2006/24/WE ⁽²⁾, wprowadzającego ogólny system zatrzymywania danych (z zastrzeżeniem niezbędnych rygorystycznych kontroli w zakresie zatrzymywania danych lub uzyskiwania do nich dostępu), w szczególności przy ocenie proporcjonalności takiego systemu, sąd krajowy może uwzględnić okoliczność, że dane mogą być zgodnie z prawem zatrzymywane przez usługodawców do własnych celów handlowych oraz że ich zatrzymanie może być wymagane ze względów bezpieczeństwa narodowego wyłączonych z przepisów dyrektywy 2002/58/WE?
- 3) Dokonując oceny, w kontekście stwierdzenia zgodności z prawem Unii, w szczególności z kartą, krajowego środka dostępu do zatrzymanych danych, jakimi kryteriami powinien kierować się sąd krajowy, badając, czy tego rodzaju system dostępu przewiduje uprzednią i niezależną kontrolę wymaganą przez Trybunał Sprawiedliwości w jego orzecznictwie? Czy w tym kontekście sąd krajowy może, przy dokonywaniu takiej oceny, wziąć pod uwagę istnienie kontroli sądowej ex post lub niezależnej kontroli?

- 4) W każdym razie, czy sąd krajowy jest zobowiązany do stwierdzenia niezgodności środka krajowego z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE, jeżeli środek krajowy przewiduje ogólny system zatrzymywania danych na potrzeby zwalczania poważnych przestępstw, a sąd krajowy uznał – na podstawie wszystkich dostępnych dowodów – że takie zatrzymywanie jest zarazem istotne i ściśle niezbędne do realizacji celu polegającego na zwalczaniu poważnej przestępczości?
- 5) Jeżeli sąd krajowy jest zobowiązany uznać, że środek krajowy jest niezgodny z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE, interpretowanym w świetle karty, to czy jest on uprawniony do ograniczenia w czasie skutków takiego uznania, jeśli jest przekonany o tym, że przyjęcie odmiennego podejścia doprowadziłoby do „chaosu i uszczerbku dla interesu ogółu” [zgodnie ze stanowiskiem przyjętym na przykład w sprawie R (National Council for Civil Liberties) przeciwko Secretary of State for Home Department i Secretary of State for Foreign Affairs [2018] EWHC 975, pkt 46]?
- 6) Czy sąd krajowy, do którego zwrócono się o stwierdzenie niezgodności prawa krajowego z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE lub o odstąpienie od jego stosowania, lub o stwierdzenie, że stosowanie takiego prawa skutkowało naruszeniem praw jednostki, czy to w ramach postępowania wszczętego w celu ułatwienia polemiki w przedmiocie dopuszczalności dowodów w ramach postępowania karnego, czy w innym celu, może odmówić zastosowania takiego rozwiązania w odniesieniu do danych zatrzymanych na mocy przepisu krajowego ustanowionego na podstawie wynikającego z art. 288 TFUE obowiązku skutecznego wprowadzenia do prawa krajowego przepisów dyrektywy lub ograniczenia takiego stwierdzenia do okresu następującego po stwierdzeniu nieważności dyrektywy 2006/24/WE przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 8 kwietnia 2014 r.?

(¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).

(²) Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. 2006, L 105, s. 54).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht
(Austria) w dniu 16 kwietnia 2020 r. – AZ / Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln**

(Sprawa C-163/20)

(2020/C 247/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AZ

Pozwany organ: Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 i art. 45 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 492/2011 (¹) z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, art. 4, art. 5 lit. b), art. 7 i art. 67 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (²) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 (³) z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego przewidującego, że świadczenia rodzinne na dziecko, które w rzeczywistości nie przebywa na stałe w wypłacającym je państwie członkowskim, lecz w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w innym państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Szwajcarii, należy dostosować na podstawie porównywalnego poziomu cen opublikowanego przez Eurostat dla danego państwa w stosunku do państwa członkowskiego wypłacającego świadczenia rodzinne?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).